

A4766.

Pisfokenne

l a u l o r a m a t .

Dr. G. Luotavaara

Handwritten initials

(Wändra öppetaja kirjotus.)

Ramatto hind on postin 6 kopek.

Vernus, 1858.

Trükkitud W. Bormi jures.

Gegen den Druck dieser Schrift ist nach vorgängiger Durchsicht von Seiten des Livländ. Evangelisch = Lutherischen Consistoriums nichts einzuwenden.

Riga, Schloß, den 9. Juni 1858.

Im Namen und von wegen des Livländ. Evangelisch = Lutherischen Consistoriums

Gen. = Sup. Dr. J. Walter, Vice = Präses.

No. 1261.

W. Erdmann, Secr.

Der Druck wird unter der Bedingung genehmigt, daß nach Beendigung desselben der Abgetheilten Censur in Dorpat die vorschriftmäßige Anzahl Exemplare zugestellt werde.

Dorpat, den 14. Juni 1858.

No. 52.

Abgetheilter Censor de la Croix.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

37073

Ue aasta.

Wifil: „Die Gottes Seraphim.“

Mo südda laula sa,
Keik inglid laulwad ka
 Issale, Poiale,
Ning selle pühha Waimule,
Sel kolmaino Summalale.
Siin laulan ma So ees,
 Ning Sa mo sees,
Jesüs, mo hinge rõõm.

Teine Neäri laul.

Ka selle wifil järrel: „Die Gottes Seraphim.“

Se ue aasta sees
Dh olle abbimees,
 Jesüs Jehowa Sa.
Mo südda laula rõõmsaste,
Et tanna tulleb peioke
Kutsub mind armsast nüüd,
 Ning pea siit
Wiib ta mind taewasse.

Dmmal wifil.

Soia meid ja õnnista
Dmma kalli armoga:

Sinno palle õnnistus
Olgo meie walguustus.

2. Anna omma rahho ka
Iggapäaw ja lõpmatta,
Siis wiib pühha Waim meid tõest
Jesu hõlma iggawest.

3. Amen, Amen, Amen,
Jesu nimme kiitkem,
Meie Issand olled Sa,
Esimenne, wiimne ka.

Kui üks ainus salmt saab lauldud, siis on se nenda.

Hoia meid ja õnnista
Dmma kalli armoga,
Dmma pallet tõsta nüüd,
Kui me läh'me lauldes siit.

Pühapäaw hommiko laulda.

Wifil: „So hing, oh Jesus, tehko mind.“ 2c.

Et pühapäaw on tulnud nüüd
Siis lähhan minna rõõmsast siit,
Ja tahhan koggodussega
Sind Issand Jummal tännada.

2. So päike paistab kauniste,
Keik linnud laulwad rõõmsaste,
Ning Ma ja taewas kiitwad Sind,
Oh Issand, kule siis ka mind.

3. Sa anna sedda tännapääw,
Et lõpko keik mailma waew,
Kui kulen Sinno õnnistust,
Siis tundko südda rõmustust.

Shtolaul.

Wisil: „Summal Ma ning taewa loja.“ 2c.

Wõtta mind so tiwa alla,
Helde, kallis Jesuke.

Minno peäle armust walla
Õmma Waimo rohkeste.

Õlle Sinna minnoga,
Kui ma lähhan hingama.

Luggeja laste lõppetusse laul.

Wisil: „So hing, oh Jeesus, tehko mind.“ 2c.

Nüüd Summalaga jättame
Ning teine teisest lahkume,
Se kallis aeg on möda nüüd,
Sa filmaweega läh'me siit.

2. Nüüd Jeesus Kristus olle Sa
Ka minno jures lõpmatta,
Et kui ma wiimsel ärralaân,
Ma pallest pallesse Sind naân.

3. Ma naân Sind, oh Jesuke,
Mo kallis hinge peioke;

Dh tulle, wotta tanna mind,
Ei ial ma nüüd jätta Sind.

Teine luggeja laste lõppetukse laul. 1839.

Nüüd Summalaga jättame,
Ning teine teisest lahkume,
Se kallis aeg on möda nüüd,
Ja filmaweega läh'me fiit.

2. Nüüd wimist korda laulame,
Sind Jesust Kristust tänname,
Et wõtsid armo tiwaga
Meid keik se aeg süin kaitseda.

3. Ja kui se pühha pääw on käes,
Siis seisame so laua ees;
Seäl sõdad meid so ihhoga,
Ning jodad meid so werrega.

4. Nüüd wiimselt Sulle lubbame,
Et sinno lapsed jäeme;
Siis kutsud Sa meid taewasse,
Ning wõttad meid so süllesse.

Ühhe luggeja lapse mälestusüks.

Wihil: „Kui surmatund on ukse ees“ 2c.

Kül surmatund on ukse ees
Sind käsib ilmast jouda:
Ja meil on wallo süddames,

Et abbi ei woi nouda!
Mo armas, kallis lapsok
Nüüd kutsub hinge peioke
Sind omma jure taewa.

2. Et kül sul õnnis ello seäl,
Siiski ei tahhaks laska,
Kus jääb siis kül so kallis heäl,
Kust woin ma rõmo wõtta;
Kui sinna lähhad hauasse,
Siis läab mo rõdm ka ühtlase,
Ja filmawessi jääb.

3. Sest pallun ma nüüd süddamest
Sind Jesus, taewa Toja,
Oh wõtta kurbdust minno käest
Ja ello rõmo toja!
Mo lapse jätta minnule,
Siis annan tänno Sinnule
Senni kui saan Sind nähha.

Teisel Nellipühhi päwal 1840, ühhe luggeja lapse matmisseks.

Wijil: „So hing, oh Jesus“ zc.

Nüüd Summalaga, lapsok
Sa Jesu armsam talleke,
Sa laulad taewa kori peäl,
Sul on nüüd selge ingli heäl.

2. Ja ehhitab sind kroniga,
Ja õnnistab sind armoga;

Need inglid laulwad jargeste:
Dh terre, taewa deke.

3. So hawa jures seisame,
Ja filmawet kúl wallame,
Senni kui jälle sinnoga
Meid úhhendaakse lõpmatta.

4. Dh magga põrm nüüd mulla sees,
So hing, se laulab Jesu ees,
Ring keik need inglid laulwad ka
Seäl sinnoga Halleluja.

Luggeja laste laul kirrikus.

Wisil: „Alle Menschen müssen sterben.“ 2c.
Punseli nobiramatus Nr. 296.

Wotta koggodus meid jälle,
Sinno lapsed olleme;
Anna tanno Issandale,
Et kui uest' tulleme:
Ärra te meil' kurbastused,
Ärra to meil' kiusatused:
Jesús on nüüd meiega
Ärra meid siis lahuta.

Koggodusse wastamisse laul luggeja lastele.

Dh me wõttame teid jälle,
Meie lapsed ollete;

Olgo tanno Issandale,
Et kui uest' tullete:

Ei me te teil' kurwastusfed,
Ei me to teil' kiusatusfed:

Jesus on nüüd teiega,
Ei me teid siis lahjuta.

Luggeja laste hommiko laul,

(mis ka kirritus altari ees woiks laulda.)

Wifil: Punseli Nodiramatus № 11.

Vääw paistab, kaub warri
So koggodusse peält;
Ja tallekeste karri
Nüüd rõõmsast tõstab heält.

2. Sa jaggad taemaroga
Ja ellokarrikast,
Ning ühhendad meid Soga
Tänna ja iggawest.

3. So prudiks meie jâme
Nüüd uskus allati:
Senni kui seäl Sind nâme
Kül taewas wimati.

4. Oh mõtle nende peäle,
Kes kaugel seisawad:
Kui kuulwad meie heäle,
Siis ärdast nuttawad.

Luggeja laste õhtolaul.

Wijil: Jeesus tulle minnule — ehk ka: Hoiab meid
ja õnnista.

Jessa, Poeg nüüd huab sind:
Laps, kas tahhad wõdraks mind,
Se nüüd süddant lahti mull',
Siis ma rāgin isse sull':

(Se esfimenne salm on ühhe luggeja lapse omma tehtud.)

2. Rāgin omma armastust,
Pakkun sulle õnnistust,
Deen so süddant ueks ka
Omma pūhha waimoga.

3. Inglid taewas laulawad,
Jeesust Kristust tānnawad,
Et se hinge peioke
Hoiab omma karjoke.

Luggeja laste laul pārrast õhto tun- nifest.

Pāitke lainud loja nüüd,
Meie lähme lauldes siit
Jeesus armsa heālega
Kutsub lapsed hingama.

2. Temma sūlles hingame
Rahholikkult maggame:
Jeesus Kristus meiega —
Laulgem siis Halleluja.

Kurrat piab —
Jesüs hüab!
Lapsok, nüüd küsfin ma:
„Kelle jure lähhäd sa? —
Röömsast ütleb lapsok:
„Jesüs hinge peioke!“

1841.

Jesüs minno abbimees
Wiimfel päwal kohto ees;
Keik mo pattud olled kandnud,
Süddamest neid andeks andnud:
Sest ma laulan rõmuga
Iggawest Halleluja.

Usso künal paistab seäl.
Hädä orrus Jesu kää,
Lapsokenne astub julgest
Waimo armastusse wäest:
Inglid hüüdwad kori peält:
„Tulle meile tõstma heält!“

Jesüs ja laps.

Mis sa nuttad, lapsokenne,
Miks sa ohkad süddamest?
Ütle mulle, tallekenne,
Minna peästan iggawest.

L a p s.

Jesüs, küül sa tead isse
Keik mo waewa, willetsust,

Tead keik neid innimesi,
Kes mul tewad kurwastust.

J e s u s.

Heida murret minno peäle,
Siis so rist saab õnnistud:
Pea tõstad laulo heäle
Minno hõlmas — peästetud! —

1843.

Jäsa, Poeg, ja pühha Waim,
Minna waene nõdder taim:
Us on minno jured närrind,
Kulm on minno lehhed wõtnud,
Minna pean närtsima,
Kui Sa mind ei kõsuta!

Wifil: „Weil ich Jesu Schäflein bin.“ 2c.

Sing, oh tulle Kolgata,
Jätu Jesu risti al,
Wata temma palle peäle,
Kule temma armo heäle,
Kui se sind ei liguta,
Lähhad hukka armota!

Wifil: „Ma tahhan jätta mahha.“ 2c.

Oh hinged, astge liggi,
Seäl paistab Jesu troon,
Kus Ma peäl werrehiggi,
Seäl hülgab taewakroon.

Se Tal on woimust sanud,
Sest rõõmsast laulame;
Et ta keik leppitanud
Nüüd tõest tunneme.

Kui se laps polleks sündinud:
Siis olleks puhhas kaddunud!

Lühawõtte 1843.

Wifil: „Ma tullen taewast.“ 2c.

Kristus on põrgo hauda läin'd
Ja wangi ukseid lahti tein'd:
Kolmandamal päwal touis ta
Siis jälle hauast ellama.

S o u l o.

Wifil: „Ma tullen taewast.“ 2c.

Ta meie peäle hallastas
Ja omma Poega läkkitas
Se kandis meie pattosüüd,
Et saime armolapsiks nüüd.

! 2 Halleluja, se pühha õ,
Kus Jeesus sündis ilmale,
Sai waeseks lapseks meie eest,
Ja peastis meid keik surma käest.

üts waimolik ärratamisſe laul.

Wiſil: „Dh Jeſus, ſinno wallo.“ 2c.

Kaš wöttad weel mind wašto
Sa helde Jeſuke!
Kaš tohhiſilmad töšta
So pole lahkeſte!
Ma ollen kauakš jänud,
Ja aega wiitnud kül;
Ning kaugel' Sinnuſt läinud,
Se teeb nüüd hädda mull'! —

* *
* *

Wiſil: „Kuiš pean waštowötma.“ 2c.

Ma wöttan weel ſind wašto,
Sa waene talleke!
Ma tahhan ülleštöšta
Sind armuſt heldeſte!
Dh hea, et ſa weel tullid,
Kül minna ootſin ſind:
Nüüd maſſan keik ſo wöllad —
Mo hawad on ſe hind. —

Tulle taewa tuiſenne,
Lenna liggi, kauniſenne,
Košfuta mo närtſind waim!
Ingel hūdiš: Uſſu agga,
Päike tulleb wihma tagga,
Kašwa röömſaſt Jeſa taim.

Wifil: „Arka üles, minno südda.“ 2c.

Arka üles, meel ja mõtte,
Dmmast murrest, waewast ka;
Wõtta sirpi rõõmsast kätte
Jesu põldo leikama:
Olgo higgsi palle peäl,
Subba laulab ingli heäl:
Haudas maggab wässin'd kehha,
Toušnud pruut saab peigmeest nähha.

2. Temma pühha armokässi
Pühhib higgsi palle peält,
Kuivatab keik filmawessi;
Pärrast wiib ta tedda seält
Armolauda istuma,
Taewa leiba maitsema:
Oh kui kaunis on se ello,
Au ja kitus, rõõm ja illo.

Armas Jeesus, armwita
Et so laps woiks senna sada,
Kus se kawwal mõiraja
Loukoer ei sa eksitada:
Et kül jallad kairwad waewas,
Südda süiski olgo taewas.

Wifil: „Armas Jeesus, sind ma pallun.“ 2c.

Oh ma pallun wässimatta:
Kasta taimed armoga,

Wotta pehme mullaga
Nende jured finnikatta
Et se Sadan ihhule
Egga hingel' kahjo te!

W.i.s.: „Wachet auf, ruft uns“ 2c. Tarto nodir. № 355.

Touške üles, kuulge heäle,
Kui wahhid laulwad ikka peäle:
Dh ärka lin Jerusalem:
Keskõ tund on jubba tulnud,
Kas ollete ka kutsmist kuulnud,
Siis targad neitsid tõttagem!
Peigmees on tullemas,
Ja lampid põllemas:
Hallelujah;
Keik walmis nüüd,
Ja warsi siit
Kül lauldes lähme pulmale.

Inglide laul,

mis sünnib joulo pühhil laulda selle wiisi järrele:

„Nüüd paistab.“ 2c.

Au kunningas meid lakkitab,
Ja isse teed meid juhhatab
So süddamesse tulla.
Nüüd tome taewa kingitust,
Ja ue ello rõmustust,
Et keik se jägo sulle.

Wotta sedda
Rõõmsast wasto, julgest astu
Pühha kotta:
Sind ta tahhab prudiks wotta.

2 Oh kunningas, sa kutsud mind,
Mo filmad näwad rõõmsast sind,
Kes sa mind lunnastanud.
Ma hakkas sinnust kinni nüüd,
Sa wiid mind ülles taewa siit,
Kus sa mull' walmistanud
Ello, illo,
Maggust roga, et ma soga
Tggaweste
Nüüd woin rahhul rõõmus seista.

Joua aeg, ja wi mind senna,
Kus mo armas Jesuke!
Kül ma tahhaks tanna miinna
Senna, kus mo peioke!
Tulle ruttēs, wotta ülles,
Kus mo õnsus on So sülles!

L u m m i.

Taewast üllewelt ta tulleb
Mahha kui üks tähheke:
Minno pea peäl ta sullab
Pea kui üks tilgake.
Kui se usfotäht sull' tulleb,

Siiš ta låigib kauniste,
Kui ta teeb, et südda sullab,
Kuffub filmast tilgake.

Surnohaua pealkirjad.

Armas olin minna sulle,
Kalliks jääb sa ikka mulle,
Et kül surm meid lahhutab.
Kui mul wiimne õhto jouab,
Issand mind ka koddõ nouab,
Siiš ta meid ka ühhendab.

2. Haua sees mo Lisakenne
Ning mo armas poiokenne
Maggawad nüüd ühtlase:
Muld on mullas, hing lüks üles,
Poeg on jälle emma süles,
Nenda lüksid taewasse.

3. Issand andis, Issand wõttis
Sedda kallist hingekest,
Õmma poiaga ta tõttis
Kõmo tundma iggawest:
Silmaweega lähhan siit,
Summalaga jättan nüüd.

ehk ka: Kui mind Issand üllendab
Siiš ta meid ka ühhendab.

4. Üllestoušnud olled sinna
Mullast, hauast taewasse:
Üllestousta tahhan minna

Murrest, waewast, uhtlase.

Jesus seäl' sind römustab

Jesus siin mind finnitab.

5. Kui mo wiimne tunnifenne

Tulleb, pandke mind siis ka

Seie, kus mo Lifakenne

Hingab, hauda maggama:

Seäl, kus surm ei lahhuta,

Jesus, Sa meid laulata.

6. Summalaga, Lifakenne,

King mo kallis poiokenne,

Summalaga jättan nüüd.

Ei ma sa teid ennam nähha,

Ei ma sa teil rõmo tehha:

Silmaweega lähhan siit.

7. Oh mo armas Lifakenne,

Minno ello diekenne,

Sinna maggad haua sees.

Muld läks hauda, hing läks taewa,

Kus ep olle ennam waewa:

Seäl ta on Jesusse ees.

8. Minno hing läks taewa ülles,

Minno ihho hingab siin;

Hinge kannab Issand sülles,

Dtsas on nüüd ihho piin.

Tänna, kes sa loed sedda,

Summalat, ja kida tedda.

9. Silmawet kül satis mulle

Minno Dnnisteggia:

Ellokroni andis sulle,
Taewarõmo lõpmatta ;

Siiß ma unnustan keik waewa,
Kui Ta mind ka kutsub taewa.

10. Kui ello otsas, tullen ma
Ka sinno jure hingama,
Mo abbiõasa Lifaõe.

Ei karda minna surma nüüd,
Sest temma wiib mind ärra siit, —
Kus on mo kallis hingeke.

11. Iggaw on kül ihhul' ota
Wiimse päwa tullemist,
Kus ta tõeste woib lota,
Et ta jättab hingamist.

Emma omma poiaga
Maggawad siin haua sees,
Wiimselt sure rõmoga
Laulawad Jeesusse ees.

Wifil: „Meil tulleb abbi Jummalast.“ 2c.

Oh wäggede Jehowa sa, Sul laulame nüüd
rõõmsast: Et ollid meie kaitseja, Kui kiusati
meid kurjast. So sanna walguõstus Jääb meie
finitus; So pühha karrikas Dn armohalli-
kas, Mis meie hinged jodab.

2. Se kõdda kõrge mäe peält, Kus sinno
wäggi ellab, Ei kisuõ sedda kegi seält, Sest
sinno sanna kelab; Et põrgo warrawad Kül
hirmfäst karjuwad, Ei meie holi fest, Waid
omma Jeesufest Hüame julgest appi.

3. Ja kui me wiimselt lahkume Siit hädda
 orrust ülles, Siis meie kindlast lodame, Et
 Kristus kannab süles Need lapsoksesed ka, Ja
 kattab tibaga, Et kurri waenlane Ei sa neid
 koggone, Waid sawad wiimselt taewa.

4. Siis laulame seal ühtlase Sul au ja ki-
 tust jälle; Ja kuleme kui heldeste Sa tõstad
 omma heäle, Ja kutsud: Tulge nüüd, Ma
 wiin teid rõõmsast siit Se Taewaisale Ja
 pühha Waimule, Et peate ello maitäma.

Wisil: „Wie lieblich ist doch Herr die Stätte.“ 2c.

Kui armsad on so ellohoned,
 Mis järrel südda iggatseb,
 Se kinnitab mo ihhosed,
 Se minno waimo kōsūtub;
 Kui looke ma lendan siit
 Kūl taewa — leian armo nüüd.

Luggeja lapsed laulwad.

Oh wõtta, koggodus, meid jälle,
 Sest sinno lapsed olleme;
 Ja anna tänno Jēsandale,
 Et nüüd kui uest' tulleme:
 Sest Jesus on nüüd meiega,
 Siis ärra sa meid lahuta.

Koggodus laulab wasto.

Kūl wöttame teid wasto jälle,
 Sest meie lapsed ollete,

Suur tänno olgo Jēsandale,
Et nüüd kui uest' tullete:
Sest Jēsus on nüüd teiega,
Siis meie teid ei lahjuta.

(Lähtrammat 1858.)

Hommiko laul.

Wifil: „Summal, Ma ning taewa Ioja.“ 2c.

Sinno nimmel ärkan ülles,
Sulle laulan kitust ka;
Kanna mind sel päwal sülles,
Dništa mind armoga.

Sinna minno Jēsuks,
Minna sinno lapsoks! —

Dhto laul.

Wifil: „Nüüd hing'wad innimesseb.“ 2c.

Nüüd heidan unne kätte,
Ja tullen weel So ette,
Dh kallis Jēsuks!

Mind lasse rahhus ma'ta,
Ja isse taewast wata,

Kus hingab sinno lapsoks! —

Hommiko laul.

Wifil: „Summal, Ma ning taewa Ioja.“ 2c.

Mu ja kitus olgo Sulle
Tanna warra, hilja ka,

Et Sa jätsid õhko mulle,
Hoidsid ihho hingega.
Jesüs, minno jure jä,
Et ma Sinno armo nä.

Õhto laul.

Wihil: „Nüüd hing'wad innimesed.“ 2c.

Nüüd wõttan mahha heita,
Siis, Jõsand, armo näita
Ka minno hingele.
Oh lasj' mo ihho ma'ta,
Ja minno waimo sada
Ka unnes armo jöde! —

Üks laul kurwastuses.

Wihil: „Nüüd hing'wad innimesed.“ 2c.

Mo südda, olle rahhul,
Mis ial juhtub sinnul,
Se tulleb Jeesusest:
Et kül nüüd südda waewas,
Siiski so Jõsand taewas,
Se peästab omma tallekest.

2. Kui sinna oigad, ullud,
Ja küssendad ning karjud,
Siis kaswab ahhastus! —
Kui kannatuses otad,
Ja Jõsa peäle lodad,
Siis tulleb jälle rõmustus.

3. Kõl parrast talwe külma
Ja annab pehme ilma,
Ja kermade on kã:
Siis enne pead kandma,
Ja parrast tanno andma,
Se on so ihul', hingel' hea.

4. Ja kui ka surm peaks joudma,
Sind ellust ärra noudma,
Mis hädda on sul sest? —
Sind pühhad inglid kandwad,
Ja õnsad suud sull' andwad
Seäl taewarikis iggawest.

5. Müüd, südda, olle rahhul,
Mis ial juhtuks sinnul',
Se tulleb üllewelt. —
Mo Jesus kãib mo liggi,
Ja kuwatab mo higgi
Mo haige Pea otsa peält.
Amen.

